

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Martinem Kopou ve věci

žalobce: **M. G.**
bytem X

proti

žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
se sídlem tř. Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 2. 2022, č. j. KUZZL-18016/2022,

takto:

- I. Žaloba *se zamítá*.
- II. Žalobce *nemá právo* na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému *se nepřiznává* právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Podstata věci

1. Správní orgány uznaly žalobce vinným z přestupku, protože se za jízdy nepřipoutal bezpečnostním pásem. Žalobce namítá, že mu správní orgány spáchání přestupku neprokázaly. Vycházely podle něj pouze z nevěrohodných svědeckých výpovědí policistů. Krajský soud proto musel posoudit, zda žalobce tuto námitku vznáší důvodně.

II. Skutkové okolnosti a rozhodnutí správních orgánů

2. Městský úřad Uherské Hradiště („městský úřad“) rozhodnutím ze dne 23. 9. 2021, č. j. MUUH-DSA/74173/2021/GaIP („rozhodnutí městského úřadu“), uznal žalobce vinným ze spáchání dvou přestupků. První spočíval v tom, že žalobce nezastavil na červenou na semaforu dne 16. 8. 2020 v době kolem 8:12 na křižovatce ulic Velehradská Třída a

Hradební v Uherském Hradišti ve směru jízdy na Staré Město. Tím porušil § 4 písm. c) ve spojení s § 70 odst. 2 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích („zákon o silničním provozu“) a dopustil se pokračujícího přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) téhož zákona.

3. Druhý přestupek spočíval v porušení povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostním pásem v souladu s § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. Žalobce se jej dopustil téhož dne kolem 8:12 na křižovatce ulic Velehradská Třída a místní komunikace vedoucí od sídla Policie ČR a Okresního státního zastupitelství v Uherském Hradišti. Za tyto dva přestupky uložil Městský úřad žalobci pokutu ve výši 3 500 Kč a povinnost uhradit náklady řízení.
4. Jednalo se již o druhé rozhodnutí městského úřadu v téže věci. Původní rozhodnutí z prosince 2020 totiž zrušil odvolací orgán a věc vrátil městskému úřadu k dalšímu řízení. Důvodem byly nesrovnalosti v určení času spáchání přestupku. Závěr o vině žalobce městský úřad založil zejména na svědecké výpovědi dvou zasahujících policistů O. V. a M. K. Městský úřad je vyslyšel dne 11. 11. 2020 a pak znovu 18. 8. 2021.
5. Svědek K. ve své první výpovědi uvedl, že dne 16. 8. 2020 začínali s kolegou V. denní službu a vyjížděli ze sídla policie kolem 8.00. Stáli na křižovatce na červenou, když viděli, jak kolem nich projelo vozidlo Peugeot stříbrné barvy. Jelo od hlavní křižovatky v Uherském Hradišti na Staré Město. Svědek si všiml, že jeho řidič není připoután bezpečnostním pásem. Viděl to ze vzdálenosti asi 7 m. Bylo slunečné počasí a viditelnost byla dobrá. Na řidiče bylo zřetelně vidět. Nejprve z levé strany viděli, že řidič nemá pás, který je svěšený. Myslí si, že řidič měl světlé tričko a nějaké kraťasy. Rozhodli se ho proto zastavit. Zapnuli výstražné světlo, projeli křižovatkou a jeli za vozidlem žalobce, které pokračovalo v jízdě směrem na Staré Město.
6. Svědek viděl, jak žalobce projel na červenou na křižovatce u knihovny. Když jeho vozidlo dojeli, zastavili jej v boční ulici. Kolega žalobce vyzval k předložení dokladů. Zeptali se žalobce, zda má potvrzení o tom, že nemusí být připoutaný bezpečnostním pásem. Na to odpověděl, že nemá, ale nějaké si sežene. S přestupkem nesouhlasil. K dotazům žalobce ohledně vizuálního kontaktu svědek následně uvedl, že poté, co vozidlo žalobce kolem nich projelo, se za ním hned rozjeli. Celou dobu měli vozidlo na očích. Žalobce v něm byl sám. Na křižovatce zřetelně viděli, že vozidlo jelo na červenou. Ve výpovědi ze dne 18. 8. 2021 svědek K. znovu popsal průběh přestupků a následné silniční kontroly. Mimo jiné uvedl, že vozidlo žalobce projelo na červenou dvakrát – nejenom na křižovatce u knihovny ale i na další křižovatce.
7. Svědek V. vypověděl, že dne 16. 8. 2020 měl s kolegou K. denní službu. Kolem osmé hodiny ráno odjížděli od sídla policie. Se služebním vozidlem zastavili na červené na křižovatce na výjezdu od sídla policie s Velehradskou třídou. Chvíli potom kolem projíždělo vozidlo značky Peugeot. Jelo směrem od Kunovic na Staré Město. S kolegou si všimli, že řidič není připoután bezpečnostním pásem. Viditelnost byla dobrá, nebyla mlha. Viděli, že řidič není připoutaný, když se vozidlo přiblížilo ke křižovatce. Rozhodli se jej proto zastavit a přestupek vyřešit. Pozorovali ho ze vzdálenosti 30 m. Z křižovatky vozidlo pozorovali ze vzdálenosti asi 7 m. Do vozidla byl dobrý výhled, svědek si myslí, že nemělo zatemněná skla. Byl v něm pouze řidič. Poté zapnuli majáky a rozjeli se za ním.

8. Křižovatku u knihovny řidič přešel na červenou a pokračoval dál v jízdě na Staré Město. Svědek si myslí, že i na křižovatce u Slováckého divadla jel na červenou, ale již si to nepamatuje. Na křižovatce u Moravního mostu už svítila zelená. Po zastavení vozidla v boční ulici proběhla kontrola běžně. K bezpečnostním pásům žalobce uvedl, že nemá lékařské potvrzení o tom, že nemusí být připoutaný. K průjezdu na červenou se vyjádřil, že nechápe, proč jsou v neděli puštěné semaforey. K dotazům žalobce svědek uvedl, že celou dobu měli vozidlo žalobce na očích a celou dobu viděli, že řidič není připoutaný a že projel na červenou. Na barvu auta si již nevzpomíná. Nemá ani přístup do spisu, aby si to ověřil. Ve výpovědi ze dne 18. 8. 2021 svědek vypovídal obdobně. Uvedl však, že žalobce projel dvě křižovatky na červenou.
9. Městský úřad při hodnocení důkazů konstatoval, že obě svědecké výpovědi dostatečně prokazují přestupkové jednání žalobce. Popisují ho shodně. Nesrovnalost je pouze v barvě žalobcova vozidla. S ohledem na odstup času je však pochopitelné, že si ji policista nemusel pamatovat.
10. Žalobce se proti rozhodnutí městského úřadu odvolal. Namítal zejména, že policisté nemohli vidět jeho průjezd na červenou ani to, že neměl pás. Poukázal zejména na rozpor v jejich výpovědi ohledně toho, kolikrát na červenou jel. Žalobce na podporu svých tvrzení dokládal video pořízené ze stejného místa, na kterém stálo policejní vozidlo, v době, kdy policisté viděli, že žalobce nemá pás. Podle žalobce toto video dokládá, že s ohledem na světelné podmínky nebylo možné, aby policisté dokázali rozeznat, zda řidič je připoutaný nebo ne. Městský úřad se s tímto důkazem nevypořádal.
11. Žalovaný rozhodnutím ze dne 25. 2. 2022, č. j. KUZL-18016/2022 („rozhodnutí žalovaného“) zrušil výrok I. rozhodnutí městského úřadu a zastavil řízení o přestupku týkajícím se jízdy na červenou. Výpovědi policistů ohledně tohoto přestupku shledal natolik rozporné, že z nich nelze vycházet. Zároveň žalovaný snížil pokutu z 3 500 Kč na 2 000 Kč. Ve zbytku rozhodnutí městského úřadu potvrdil.
12. S odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu zdůvodnil, za jakých podmínek lze plně vycházet z výpovědí policistů. Nepopřel, že správní orgán má v podobných případech povinnost klást zvýšenou pozornost na posouzení věrohodnosti výpovědí. V tomto případě však výpovědi policistů i podle žalovaného obstojí. Žalovaný neměl pochybnosti o tom, že policisté zrakem mohli za dobré viditelnosti a při minimálním silničním provozu vidět při výhledu do vozidla bez zatmavených skel na vzdálenost kolem 10 metrů po dobu dvou až pěti vteřin, zda je řidič připoutaný bezpečnostním pásem, a že tento pás volně visí podél sloupku. Ve výhledu jim nebránila ani osoba spolujezdce, protože žalobce byl ve vozidle sám. Video, které doložil žalobce, podle žalovaného neprokazuje nic. Jeho vyšetřovací pokus opomíjí pozorovací podmínky policistů v okamžiku zjištění přestupku.

III. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

13. Žalobce namítá, že celý případ je od počátku plný nesrovnalostí a podivností. Policisté si nedokázali vzpomenout ani na barvu žalobcova vozidla. Celou událost popisovali způsobem, jak se odehrát nemohla. Jeden z policistů dokonce tvrdí, že žalobce poznal podle kraťasů. Nejprve vypovídal o tom, že žalobce jel na červenou jednou, pak uváděl, že dvakrát. Samotná skutečnost, že policisté mění své výpovědi, je výmluvná sama o sobě.

14. Žalobce nesouhlasí s tím, že by jím doložené video nic neprokazovalo. Naopak dokazuje vše. Žalobce jej pořídil rok po spáchání přestupku a s ohledem na cyklus Slunce zachytil totožné pozorovací podmínky, jaké panovaly v den přestupku. Z tohoto záznamu je patrné, že nelze zjistit, zda jsou řidiči připoutáni nebo ne.
15. Při rychlosti jízdy 50 km/h mohli policisté pozorovat přes boční okénko řidiče po dobu 36 tisícín sekundy. Takový okamžik není dostatečný, aby dokázali určit, zda řidič byl připoutaný nebo ne. Sami zmiňovali, že přestupek pozorovali ze vzdálenosti desítek metrů ze svého bočního okýnka nebo dokonce zezadu. Reálné pozorovací podmínky byly ještě horší než na kamerovém záznamu, který doložil žalobce, a navíc přes sklo automobilu. Žalovaný se podle žalobce dostatečně nevypořádal s navrženými důkazy, čímž se dopustil procesní vady, která mohla mít vliv na zákonnost jeho rozhodnutí.
16. Žalovaný trvá na tom, že skutkový stav zjistil řádně. Žalobní námitky jsou nekonkrétní. Svědecké výpovědi zasahujících policistů konfrontoval žalovaný v rozhodnutí o odvolání s videozáznamem pořízeným žalobcem. I přes nesouhlas žalobce s hodnocením předloženého důkazu trvá žalovaný na tom, že videozáznam obviněného neprokazuje vůbec nic. Policisté přestupek viděli pohledem zepředu, z boku a zadním pohledem do vozidla, když kolem nich obviněný projel. Oproti tomu má obviněný kameru ve vozidle natočenou na jednu stranu vlevo ve směru, kterým přijíždí vozidla do křižovatky. K námitce žalobce, že policisté nemohli ze svého místa přestupek dobře vidět, žalovaný odkazuje na bod 43 svého rozhodnutí, kde se s touto námitkou podrobně vypořádal.
17. Žalobce podle žalovaného opakovaně páchá přestupky na úseku silničního provozu. I krajský soud ostatně nedávno rozsudkem sp. zn. 41 A 20/2021 zamítl žalobu proti rozhodnutí o stejném přestupku, jako nyní. Řadu dalších přestupků dokumentuje karta řidiče.

IV. Posouzení věci krajským soudem

18. Žaloba je přípustná. Podala ji oprávněná osoba (§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, „s. ř. s.“) v zákonné lhůtě (§ 72 odst. 1 s. ř. s.). Krajský soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání. Žalovaný s tím souhlasil a žalobce včas neprojevil svůj nesouhlas s tímto postupem.
19. Žaloba *není důvodná*.
20. Krajský soud má ve shodě se žalovaným za to, že v tomto případě jsou svědecké výpovědi dvou policistů dostatečně přesvědčivým důkazem o tom, že žalobce spáchal přestupek, který mu správní orgány kladou za vinu. V případě porušení povinnosti řidiče být za jízdy připoutaný na sedadle bezpečnostním pásem bude důkazem o přestupku ve většině případů právě svědecká výpověď policisty.
21. Aby ale tento důkaz bez dalšího postačoval, je nutné pohybovat se v jistých mantinelech, které stanovuje judikatura. Ta konkrétně říká: „[p]olicistu lze obecně považovat za nestranného a věrohodného svědka, neprokáže-li se v konkrétním případě něco jiného. Je tomu tak proto, že policista zásadně nemá na věci a jejím výsledku jakýkoli zájem, vykonává jen svoji služební povinnost, při níž je vázán závazkem, aby případný zásah do práv a svobod osob, jimž by v souvislosti s jeho činností mohla vzniknout újma, nepřekročil míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného služebním zákrokem

nebo úkonem. (...) O případy, v nichž je možné pochybovat o věrohodnosti či nestrannosti policisty v pozici svědka, půjde zejména tehdy, pokud jsou ve výpovědích policistů rozpory, je-li hodnoceno jednání obtížně pozorovatelné pouhým okem, existují-li důkazy svědčící o zaujatosti policistů vůči osobě obviněného, pokud je policista hodnocen či odměňován podle toho, s jakou úspěšností se mu daří dosahovat postihu jednotlivců za přestupky, nebo v případě šikanózního postupu policistů, který spočívá v provádění přehnaně horlivé a rozsáhlé kontroly, aniž by k tomu byl rozumný důvod.“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 1. 2016, č. j. 6 As 126/2015-42).

22. Žalovaný ani městský úřad při hodnocení výpovědi dvou svědků z těchto mantinelů nijak nevybočili. Zejména žalovaný řádně zhodnotil věrohodnost jejich výpovědí, které byly vzájemně souladné. Neshoda panovala pouze ohledně toho, kolikrát žalobce jel na červenou. Z toho důvodu ovšem žalovaný částečně zrušil rozhodnutí městského úřadu a zastavil řízení o tomto přestupku. Tato konkrétní neshoda však podle krajského soudu nezpůsobuje nevěrohodnost výpovědi policistů jako celku. Policisté se ve svých výpovědích shodli ohledně toho, kdy přesně zaznamenali, že žalobce není připoutaný a za jaké přibližné vzdálenosti to pozorovali. Svědek K. si sice nepamatoval barvu žalobcova vozidla, pamatoval si ale, že měl oblečené tričko světlé barvy, což zvyšuje věrohodnost jeho výpovědi, neboť na světlém tričku muselo být dobře viditelné, že žalobce není připoutaný.
23. Oba svědci popsali skutkový děj ve shodě. Bez rozporů při ústním jednání před městským úřadem. Jejich výpovědi jsou konzistentní a vzájemně souladné. V případě žalobce krajský soud nespatřuje žádnou ze skutečností, které by vyvolávaly pochybnosti o věrohodnosti výpovědi policistů. Nic konkrétního v tomto ohledu nenamítl ani žalobce. Jejich nevěrohodnost dovozuje pouze ze způsobu, jakým podle své výpovědi pozorovali, že žalobce nemá připoutaný pás. Žalobce to považuje za nemožné. Krajský soud však žalobcovo přesvědčení nesdílí.
24. Žalobce staví své námitky pouze na spekulacích, že za daných pozorovacích podmínek policisté nemohli vidět, že není připoutaný. Tyto spekulace se ve správním řízení snažil doložit videem pořízeným přibližně rok po spáchání přestupku, které mělo replikovat stejné světelné podmínky, jaké existovaly v době přestupku. Podle žalobce je z videa jasné vidět, že u projíždějících aut nelze poznat, zda jsou jejich řidiči připoutání bezpečnostním pásem nebo ne.
25. Krajský soud musí ovšem dát za pravdu žalovanému, že žalobce doložené video ve skutečnosti neprokazuje nic. Je sice pravdou, že z videa nelze poznat, zda řidiči vozidel mají bezpečnostní pás nebo ne. To však neznamená, že by výpověď policistů byla lživá a že by nemohli vidět, že žalobce pás neměl. Vizualní obraz zachycený na videu nikdy nebude stoprocentně odpovídat vizuálnímu obrazu pozorovanému vlastním okem. Stejně tak nebude video pořízené rok po spáchání přestupku přesvědčivě reflektovat světelné podmínky a situaci na silnici.
26. Žalovaný se ve svém rozhodnutí dostatečně přesvědčivě vypořádal s tím, proč podmínky, za kterých policisté pozorovali žalobce v jeho vozidle, jim reálně umožňovaly vidět, že nemá zapnutý bezpečnostní pás. Krajský soud tomuto hodnocení nemá co vytknout, proto na něj odkazuje (zejm. body 41 až 47 rozhodnutí žalovaného). Žalobce závěry žalovaného

nedokázal zpochybnit do té míry, že by vyvolal pochybnosti o tom, zda předmětný přestupek spáchal. Žalobce ostatně v průběhu správního řízení ani v řízení o žalobě nepopíral, že by nebyl připoutaný. I při silniční kontrole, kterou zachycuje video ve spisu, žalobce po konfrontaci policisty nerozporoval jejich obvinění a netvrdil, že by pás měl. Na dotaz, zda má zdravotní potvrzení o tom, že připoutaný být nemusí, pouze odpověděl, že si takové potvrzení obstará.

27. V tomto případě byly svědecké výpovědi obou policistů dostačujícím důkazem o vině žalobce. Není také pravdou, jak žalobce namítá, že by se žalovaný nevypořádal s důkazními návrhy žalobce. Žalovaný na video ve svém rozhodnutí reaguje a vysvětluje, proč jej nepovažuje za důkaz způsobilý znevěrohodnit dvě svědecké výpovědi.

VI. Závěr a náklady řízení

28. Krajský soud pro nedůvodnost žalobních námitek žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.). Neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly (§ 60 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. *Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti tomuto rozsudku odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.* V řízení o kasační stížnosti musí stěžovatele zastupovat advokát.

Brno 9. listopadu 2022

Martin Kopa, v. r.
samosoudce